

عنوان مقاله:

چگونگی تطبیق زیبایی شناسی شهری با اصول و قواعد شهرسازی بومی (مکتب شهرسازی اصفهان)

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 3، شماره 25 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علیرضا عباسی - دانش آموخته مقطع کارشناسی حرفه ای معماری

خلاصه مقاله:

ادراک زیبایی یکی از نیازهای انسانی است که شهروند در هر شهری طالب آن است. در کلانشهرهای درحال توسعه، اجزای آنها به طور مداوم افزوده شده و تغییر می یابند، لذا شکل شهر دستخوش تغییراتی می شود و در زیبایی شهر که ترکیبی از مولفه های طبیعی و مصنوعی است تاثیر می گذارد. نیازهای روانی انسان- محیطی، مردم را به سه مقوله اصلی یعنی ادراک فضایی، احساس تعلق و احساس زیبایی سوق می دهد، این سه پدیده ارتباطی انداموار با یکدیگر دارند که باهم موجب ایجاد رضایت، آسایش، ایمنی و لذت برای انسان می شوند. از طرفی اصول حاکم بر شهرسازی بومی علاوه بر توجه به ویژگی های فرهنگی، دینی و تاریخی آن شهر و جامعه، به مسائل زیبایی و زیبایی شناسی شهری نیز توجه خاصی دارد لذا در این پژوهش تلاش شده است با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی، اصول و قواعد شهرسازی بومی (ایرانی- اسلامی) را در مکتب شهرسازی اصفهان در ابعاد زیبایی شناسی مورد بررسی قرار دهیم و با معیارهای زیبایی شناسی شهری تطبیق دهیم. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد اصول و قواعد شهرسازی بومی (ایرانی- اسلامی) بخصوص در مکتب شهرسازی اصفهان در سطح عالی از تاکید و انطباق با معیارهای عام زیبایی شناسی شهری قرار دارد و می توان این معیارها را به آسانی با معیارهای امروزه شهرسازی منطبق ساخت و به اجرا گذاشت.

کلمات کلیدی:

زیبایی، زیبایی شناسی شهری، شهرسازی مکتب اصفهان، شهرسازی بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242699>

